

interessant, at det Svar, jeg fik, og som er Ministeriet bekendt, netop er fra en Mand, der haabe er Justits- og Cultusminister. Jeg skrev til vor Gesandt i Frankrig, hvem jeg havde faaet Tilladelse til at henvende mig til, og jeg fik da fra ham Justitsministerens Skrivelse af 13de Januar 1868, som jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse; deri staaer: „Til Svar paa Deres ærede Skrivelse tjener, at Søderne i Frankrig have Afgang til alle Magistratembeder og meget ofte sidde i den samme Domstol med Catholiker. Jeg nævner exempelviis ved Cassationsretten: M. M. M. Anspach, Assessor i Retten; de Bedarides, Generaladvocat ved den keiserlige Ret i Besançon; Vere de Enrique, Assessor ved den keiserlige Ret i Caen; Felix, Generaladvocat ved Domstolen i Metz; Richert, Dommer ved Domstolen i Luneray (St. Savoie) Seligman, Præsident i Retten.“ Jeg fremhæver netop denne Præsident i Retten, fordi det fra flere Sider er gjort gjældende, at Søder nok kunne være Medlemmer af collegiale Retter, men ikke Præsident i en saadan, og ikke kunne fungere som den, der tog Rogen i Ede. For imidlertid ikke at lade Noget staae tvivlsomt hen, for at faae at vide, hvorledes Forholdet var med Hensyn til Eden, skrev jeg igjen til Frankrig for at spørge derom. Derpaa modtog jeg under 6te Februar d. A. et Svar, hvori det hedder: Eden aflægges for de israelitiske Dommere aldeles paa samme Maade som for de catholske; saaledes var Forholdet i Frankrig. Jeg henvendte mig derpaa til England, der, skjøndt det er protestantisk, i det Slags Forhold i meget lang Tid har staaet særdeles langt tilbage for Frankrig. Forholdet er i England, saaledes som jo allerede er bekendt, at David Salomon har været Lord Mayor i London, der tillige er Dommer, og for hvem Erklæringer vidnekræftig afgives, som vil sees af de Erklæringer, jeg har i min Haand, og som jeg meget gjerne skal fremlægge paa Thingets Bord. Søderne kunne beklæde ethvert Dommerembede, med Undtagelse af Lord High Chancellor, der er Keeper of the Queens Conscience, og

som vel bedst maa oversættes ved Dronningens Skriftefader, og det er meget naturligt, at i et kristeligt Land kan Dronningens Skriftefader ikke være Søde. John Simon har fungeret som Dommer i Liverpool Assizes, dømt Fanger og haft al den Myndighed, som Dommerne have i Overretterne. Advocat Henry Jessel beklæder ofte Dommerstedet i Marblebone, Justice of the Peace i Grevskaberne Middelsex og Surrey var en Søde. I Holland, i Overijssel og Drenth er en Søde Inspecteur for Sundhedsvæsenet, og maa tage mange Christne i Ede. Blandt de Søder, der have været Dommere, vil jeg nævne den forhenværende Justitsminister Hr. Godefrøi, der i mange Aar har været Dommer i Appellationsretten i Amsterdam; nu er det en Hr. Asser. I Hamborg, der sandelig ikke har været bekendt for stor religiøs Frihed, har en Doctor, Gabriel Rießer overmaade lang Tid været Dommer, ligesom her i Randers en Søde har været constitueret som Dommer fra 24de Juni til 14de September 1841; den samme Mand har ofte været ansat som Sættedommer i en Politiretsfog og som Auctionsdirecteur. Dette er altsaa, hvorledes Forholdet bliver bedømt i Udlandet. Nu staaer et Spørgsmaal tilbage, og det fremhæver jeg særlig, fordi det, som jeg for udtaalte, tildeels er omtalt af Ørsted, og fordi jeg har søgt at faae alle Modstanderes Meninger frem, nemlig, at der var en Ting, der især skulde være til Hinder derfor, og det var Befolkningens Stemning, at Befolkningen ikke med velvillige Dine vilde see paa og vilde føle sig besynderlig stillet ved at see en Søde beklæde et Dommerembede. Jeg troer, at dette er en Fornærmelse imod Befolkningen. Jeg troer for det Første ikke, at den danske Befolkning seer Dommerne i en religiøs Glorie, jeg troer, at den største Gæde, der kan vederfares en Mand her i Landet, er at være Medlem af den lovgivende Forsamling. Vi have mig selv her som Søde, og vi have et andet Medlem her i Folkethinget og et i Landsthinget, som ere Søder; det sidstnævnte Medlem har altsaa ikke tilbudt sin Tjeneste. Det er altsaa 3 Medlemmer af den mosaiske